

Til udvalget.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på to forhold, som jeg mener er blevet overset i den offentlige debat om dette spørgsmål.

Dels betydningen af hvorfor den grove uagtsomhed overhovedet er blevet kriminaliseret. Er det det sket for at ramme tilfælde hvor forsæt ikke kan dokumenteres, eller for at sikre oplysningers rigtighed? I sidstnævnte tilfælde skal der langt mindre til for at statuere grov uagtsomhed. Se analysen af professor v Eyben (vedhæftet). Jeg vil nu nok mene at denne sag og loven passer bedre på sidstnævnte gruppe end førstnævnte.

Dels er der lighedsbetragtninger og hvordan vi behandler andre borgere ift. grov uagtsomhed. Her har man kunne se kendisser få betydelige straffe for groft uagtsomme skattelovsovertrædelser selvom arrangementet var godkendt af en revisor. Minder dette ikke en hel del om at embedsmænd ikke siger fra? Hvis ja, kan dette næppe fritage for ansvar.

Jeg har stillet Jørn Vestergaard disse to spørgsmål på facebook fordi hans senere udtalelse ikke adresserer disse spørgsmål overhovedet. Han har til dato ikke svaret.

Endeligt, hvis princippet er at systemet skal forfølge mulige lovovertrædelser, er dette så ikke en sag, hvor dette skal undersøges og i givet fald prøves ved Rigsretten. Hvis der er blot en vis ikke ubetydelig mulighed for at der er sket noget ulovligt, kan vi så som system have det siddende på os, at vi undlod at søge samfundets allerøverste draget til ansvar herfor?

Venlig hilsen

Carsten